

Hans Christian Schmidt (V):

Når man sådan lytter til debatten, synes jeg alligevel, at det fremstår, som om DR og TV 2 ikke ville købe den, men godt kunne sende den forskudt. Sådan må jeg opleve det.

Hvis man spurgte befolkningen om, hvad de helst ville: slet ikke at se fodboldkampen eller se den forskudt, så tror jeg nok, at der var en del, der ville sige, at de så hellere ville se den forskudt.

I denne situation oplever jeg det i grunden sådan, at DR og TV 2 simpelt hen ikke ville sende den forskudt, selv om man godt kunne. Og jeg vil bare opfordre ministeren til og derfor også spørge, om ministeren ikke vil tage initiativ til, at vi får lavet et juridisk responsum om det.

Jeg tror stadig væk, at der er så meget juridisk heri, at vi burde gå ind og få det fuldstændig gennemprøvet, så vi er sikre på, at vi har et responsum, og det handler vi efter. Ellers tror jeg meget nemt, man kunne komme i en situation, hvor vi taler om de her ting, men hvor der ingenting sker til gavn for seerne, og det synes jeg er meget trist.

Så jeg vil gerne bede ministeren om at tilkendegive, at hun vil tage initiativ til, at vi får udarbejdet sådan et juridisk responsum.

Kristian Jensen (V):

Når vi herude på Slotspladsen har en demonstration for hjemløse, kan det jo en gang imellem undre, at man hører den varme tale om den samfundsmæssige interesse i, hvorvidt en fodboldkamp bliver sendt 45 minutter før eller siden. Det undrer faktisk, at det ligefrem skulle være af samfundsmæssig interesse, at en fodboldkamp kommer 5 minutter før på den ene eller den anden kanal. Lad nu det ligge.

Det, der er kernen i det, er netop, at det ikke er bekendtgørelsen, der er problemet. Bekendtgørelsen er god nok. Det er fortolkningen, ministeriets fortolkning af bekendtgørelsen, der giver problemet. Fortolkningen siger, at det ikke bare er, når der er enerettigheder, men også, når man har flere, der vil sende det, at den så skal sendes direkte. Bekendtgørelsen har måske været ude til høring, men det har ministeriets fortolkning ikke.

Og så synes jeg, at vi stadig væk mangler et svar på, hvordan Danmarks Radio kunne sende en håndboldkamp mellem Danmark og Sverige forskudt, mens de havde enerettighederne, hvis det var sådan, at ministeriets og kulturministerens fortolkning skulle holde vand.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge ministeren, hvorfor der skal gå så lang tid med at få denne bekendtgørelse på plads, og om ministeren kan give en begrundelse for, at ministeren ikke kan sikre, at alt er klart, næste gang vi skal spille fodboldkamp, sådan at vi kan være sikre på, at alle danskere får mulighed for at se kampen.

Det vil være afgørende for ministerens, tror jeg, tryghed, og også for Folketingets medlemmer, at vi kan sikre os, at ministeren i dag kan sige, at det bliver ordnet, inden der skal sendes næste gang. Det burde være meget nemt for ministeren at sikre det. Der er mig bekendt god tid til den næste landskamp, hvor det her bliver aktuelt. Så det er bare med at sikre, at det kommer på plads.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Nu må vi glæde os over, at vi i hvert fald har erhvervet rettighederne til VM. Så får vi det da at se, hvis vi ellers kommer med.

Til hr. Hans Christian Schmidt: Jeg er fuldstændig overbevist om, at 90 pct. af danskerne synes, at det er vanvittigt. Og det synes jeg også selv. Jeg synes, det er dumt, at TV 2 og Danmarks Radio ikke havde den juridiske mulighed for at sende denne begivenhed forskudt. Det tror jeg jeg har sagt nogle gange.

Til gengæld kan jeg jo ikke gøre noget ved det, hvis Danmarks Radio og TV 2 siger: O.k., juraen er i orden, men vi er faktisk ikke interesseret i at sende en sekundavare, vi er ikke interesseret i at sende den forskudt. Det kunne muligvis være situationen, men det kan jeg ikke blande mig i, for der er tale om to uafhængige stationer, som kan gøre det, der passer dem.

Og så til spørgsmålet om Danmarks Radio og en håndboldkamp. Jeg kender simpelt hen ikke til spørgsmålet, og derfor er jeg nødt til at vende tilbage med et skriftligt svar. Jeg kan ikke svare på det på stående fod.

Så blev jeg spurgt om, hvorfor det her tager så lang tid. Det skyldes, at denne type bekendtgørelser, som er en udmøntning af et EF-direktiv, skal godkendes af Kommissionen. Det betyder, at hvis vi ændrer i det, så skal det også godkendes af Kommissionen. Jeg tror ikke, det er usædvanligt. Det er noget, der gælder på alle områder og ikke kun Kulturministeriets områder.

Og når jeg siger, at jeg ikke bare kan love, at tingene er bragt i orden til næste kamp, er det, fordi jeg efterhånden nogle gange har set, at det gør man ikke bare. Det er meget, meget vanskel-